

РЕШЕНИЕ

№ 23332

гр. София, 10.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 3 състав, в
публично заседание на 21.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **3393** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 118, ал. 3 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на К. Д. Д. срещу Решение № 1040-21-131 от 20.02.2026 г. на директора на ТП на НОИ – С. град, с което е отхвърлена жалбата му срещу Разпореждане №214-00-17391-5 от 21.01.26г. издадено от упълномощено лице за ръководител на осигуряването за безработица при ТП на НОИ – С. град, с което на основание чл. 54ж, ал. 1 е отказано отпускане на парично обезщетение за безработица по чл. 54 от КСО. В жалбата е отправено искане за отмяна на процесното решение. Наведени са доводи, че издаденото решение е неправилно и незаконосъобразно, като издадено при допуснати съществени процесуални нарушения, неизяснена фактическа обстановка и неправилно приложение на материалния закон.

В съдебно заседание, жалбоподателят се явява лично и моли за отмяна на процесното решение. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът – директор на ТП на НОИ – С. град, в съдебно заседание, чрез процесуален представител оспорва жалбата.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание не се представлява и не изразява становище по жалбата.

От фактическа страна.

По данни от административната преписка, със заявление от 20.10.2025 г., подадено чрез Дирекция "Бюро по труда - И.", Д. е сезирал административния орган с молба за отпускане на ПОБ на основание чл. 54а от КСО. Към него е приложил Заповед № 002/13.10.2025 г., издадена от осигурител "ДАНОБА ФМ" ООД, ЕИК[ЕИК], от която е видно, че трудовото му правоотношение е прекратено на основание чл. 71. ал. 1 от Кодекса на труда /КТ/, считано от 13.10.2025 г.

При преценка по правото на ПОБ и във връзка с установени факти, които водят до сериозни съмнения за нарушаване на осигурителното законодателство и злоупотреби със средствата на фонд "Безработица" е изискана проверка на "ДАНОБА ФМ" ООД, ЕИК[ЕИК] относно осигурителните права на К. Д. Д..

На основание чл. 54г, ал. 4 от КСО с разпореждане № 214-00-17391-3 от 06.11.2025 г. е спряно производството по отпускане на ПОБ до извършване на проверка на дружество "ДАНОБА ФМ" ООД, ЕИК[ЕИК] от компетентен контролен орган при ТИ на НОИ- С. град.

Предвид констатирани нарушения на осигурителното законодателство от осигурителя "ДАНОБА ФМ" ООД на основание чл. 108. ал. 1 от КСО е извършена проверка по разходите на ДОО на дружеството, приключила с издаване на констативен протокол № КП-5-21-0211-1189/17.12.2025 г., в който са обективирани следните резултати:

Във връзка с издадена заповед № ЗР-5-21-02089483/05.11.2025 г. на Ръководителя на ТП на нои - С. град, на основание чл. 108, ал. 2 от КСО, на осигурителя е връчено искане за представяне на иискуеми за извършване на проверката по разходите на ДОО документи, относно търговската дейност на дружеството, трудовото досие на К. Д., както и документи доказващи реално полагания труд от лицето (изготвяни от него документи или други свързани със заеманата длъжност).

За К. Д. са представени трудов договор, диплома за средно образование, молба за назначаване, длъжностна характеристика за длъжността "Ф. мениджър", служебна бележка за проведен начален инструктаж, известие за прекратяване на трудовото му правоотношение, разплащателна ведомост за м. 10.2025 г. Представена е и оборотна ведомост за периода от 01.01.2025 г. до 30.11.2025 г.

С трудов договор № 004/30.09.2025 г. на основание чл. 70. ал. 1. във връзка с чл. 67, ал.1.,т. 1 от КТ, К. Д. Д. е назначен в "ДАНОБА ФМ" ООД на длъжност „Ф. мениджър", на пълно работно време от 8 часа с основно месечно трудово възнаграждение в размер на 4125.00 лв., считано от 01.10.2025 г. Трудовото правоотношение е прекратено със заповед № 002 от 13.10.2025 г. на основание чл. 71, ал. 1 от КТ, считано от 13.10.2025 г.

Съгласно представената разплащателна ведомост от осигурителя, К. Д. Д. фигурира с осигурителен доход в размер на 1434.78 лв.. за 8 отработени дни за м. 10.2025 г.

При извършена проверка в "Регистър на осигурените лица" е установено, че подадените данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за К. Д. Д. чрез "ДАНОБА ФМ" ООД. за м. 10.2025 г. са в съответствие с представените първични счетоводни документи.

Поради прекратяване на договор от възложител към "ДАНОБА ФМ" ООД е прекратен и договора с жалбоподателя. Д. е следвало да отговаря за контрол на фирмите подизпълнители, т.е. да организира и контролира работата на всички външни фирми - за почистване, охрана, озеленяване и т.н. Посочено е, че за периода, в който е назначен на работа Д. е бил „прикрепен" към управителя, за да се обучи и не е извършвал никаква самостоятелна дейност. През периода на обучение К. Д. е комуникирал и с колега.

С Декларация № 1019-21- 19784# 1/30.10.2025 г. Д. декларира, че не знае адреса по седалище на осигурителя си, а работното място, където е полагал труд е в [населено място], ул. Света М.“. За свободното работно място е научил от обява в интернет, а като естество на извършваната от него работа - поддръжка на комплекса, почистване. Посочва, че до работното място се е придвижвал с кола и към момента на попълване на декларацията не е получил възнаграждението си за м. 10.2025 г. Като причина за прекратяване на трудовия договор е посочено съкращаване на позицията, поради прекратяване на фирмения договор с главния изпълнител.

В тази връзка и поради декларираното от управителя обстоятелството, че в периода, в който е назначен на работа, общо 8 работни дни К. Д. Д. не е извършвал никаква самостоятелна дейност, несъответствията в декларираното по отношение на работното време и работното място, където лицето е полагало труд по време на трудовото правоотношение с "ДАНОВА ФМ" ООД, както и от направените констатации по време на проверката, че при поискване на документи доказващи реално проведени обучения, не са представени никакви документи, според административния орган водят до обоснования извод, че К. Д. Д. не е извършил трудова дейност за цитирания период, поради което не отговаря на изискването за осигурено лице по смисъла на чл.10 от КСО и §1, т. 3 от Допълнителните разпоредби на КСО.

Въз основа на събраните доказателства и установените при проверката факти и обстоятелства, обективирани в Констативен протокол № КП-5-21-02111189/17.12.2025 г. на контролен орган при ТП на НОИ - С. град, и предвид установената липса на доказателства за извършвана трудова дейност от К. Д. Д., за който е подадено уведомление в регистъра на трудовите договори и данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО в регистъра на осигурените лица ФОЛ/, обосновано е прието, че за лицето не е възникнало осигурително правоотношение. Прието е също така, че декларираните данни по чл. 5, ал. 4 от КСО не съответстват на действителната фактическа обстановка.

В тази връзка, на основание чл. 108, ал. 1, т. 3 от КСО и чл. 37, ал. 1 от Инструкция № 1 от 03.04.2015 г. за реда и начина за осъществяване на контролно-ревизионна дейност от Националния осигурителен институт, на "ДАНОБА ФМ" ООД, ЕИК[ЕИК]. са издадени Задължителни предписания ЗД-1-21-02111129/17.12.2025 г. за заличаване на подадените данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО за осигурителен стаж и осигурителен доход в Регистъра на осигурените лица, за К. Д. Д. за периода от 01.10.2025 г. до 12.10.2025 г. вкл.

Предвид извършената проверка от контролните органи на дружество "ДАНОБА ФМ" ООД. ЕИК[ЕИК], на основание чл. 55 от АПК. с разпореждане № 214-00-17391-4 от 20.01.2026 г., е възобновено производството по подаденото от жалбоподателя заявление вх. № 214-00-17391/20.10.2025 г. за отпускане на ПОБ.

С оглед направеното заличаване на данните за осигурителен стаж и осигурителен ДОХОД за период, релевантен за определяне на правото и размера на ПОБ, е постановено обжалваното в настоящото производство разпореждане № 214-00-17391-5 от 21.01.2026 г. с което на основание чл. 54ж. ал.1 и във връзка с чл. 10 от КСО е отказано отпускане на парично обезщетение за безработица по чл. 54а от КСО по заявление вх. № 214-00-17391 от 20.10.2025 г.

Разпореждането е оспорено от К. Д., като в срока по чл. 117, ал. 3 от КСО, ръководителят на ТП-НОИ С. град е издал решение № 1040-21-131/20.02.2026 г., с което е отхвърлил оспорването, като неоснователно.

При така установеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи:

По допустимостта:

Жалбата е подадена от лице по чл. 147, ал. 1 от АПК, за което оспореният административен акт създава задължения, при спазване на срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 118, ал. 1 от КСО, срещу подлежащо на съдебен контрол на основание чл. 118, ал. 1 от КСО решение на Директора на ТП на НОИ–С. град , поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК, съдът не се ограничава само с обсъждане на

основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК: компетентност на органа, спазване на установената форма, на административнопроизводствените правила, съответствие с материалния закон и целта на закона.

Предмет на съдебен контрол в настоящото производство съгласно чл. 118, ал. 1 от КСО е решението на ръководителят на ТП-НОИ С. град. Оспореният административен акте издаден от компетентен орган. При издаването му е спазена предвидената в закона форма, съобразно изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК. При издаването му са спазени административнопроизводствените правила. Процесните разпореждания издадени от упълномощено лице за ръководител на осигуряването за безработица при ТП на НОИ – С. град са издадени въз основа на извършения последващ контрол по разходите по ДОО, при който е установено, че жалбоподателят не е имал качеството на осигурено лице. Обжалвани са по

административен ред и в резултат на проведено производство по чл. 117, ал. 2, т. 2 от КСО е постановено и оспореното решение. В него са посочени последователно извършените действия, изложени са фактически и правни изводи. Формулиран е ясен диспозитив. Съдържа информация за реда, срока и органа, пред който подлежи на обжалване. Датирано и подписано е. От обстоятелствената част недвусмислено се изяснява, че контролиращият административен орган споделя извода на издателя на административния акт за наличие на предпоставките по 114, ал. 2, т. 2 от КСО, чл. 54ж, ал. 1 от КСО. В производството по административен контрол за законосъобразност не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, представляващи основание за отмяната му.

Въз основа на изложеното не се откриват отменителни основания по чл. 146, т. 1, т. 2 и т. 3 от АПК.

Директорът на ТП–НОИ-С. град правилно е приел, че разпореждането предмет на контрол е издадено от компетентен административен орган. Обективизирано е в изискуемата писмена форма и съответства на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК за съдържание и реквизити. В проведеното административно производство не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, представляващи основание за отмяната му.

Предмет на спора в настоящото производство, се свързва с това дали жалбоподателят е бил осигурено лице по смисъла на чл. 10 от КСО и § 1, ал. 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби на КСО.

Предвид разпоредбата на чл. 10, ал. 1 от КСО, осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. а, ал. 1 от КСО и за който са внесени или дължими осигурителни вноски. Съгласно § 1, т. 3 от ДР на КСО "Осигурено лице" е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1, и за което са внесени или дължими осигурителни вноски. Следователно, за да се счита едно лице за осигурено и да има право на парични обезщетения и помощи, предвидени в кодекса е необходимо по отношение на него да са налице едновременно следните условия: да извършва трудова дейност, която е основание за осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1 от КСО и да са внесени или дължими осигурителни вноски върху възнаграждение.

Съгласно текста на чл. 54а, ал. 1 от КСО, за да бъде налице правото на обезщетение на жалбоподателя е необходимо да бъдат налице кумулативно следните предпоставки – лицето да има внесени или дължими осигурителни вноски във фонд „Безработица“ най-малко 12 месеца през последните 18 месеца преди прекратяване на осигуряването; да има регистрация като безработно в Агенцията по заетостта; да не е придобило право на пенсия за осигурителен стаж и възраст в Р България или пенсия за старост в друга държава, да не получава пенсия за осигурителен стаж и възраст в намален размер по чл. 68а или професионална пенсия по чл. 168 от КСО и да не упражнява трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по този кодекс или по законодателството на друга държава, с изключение на лицата по чл. 114а, ал. 1 от КТ.

Дори и да се приеме, че към момента на настъпване на осигурителния риск е било налице валидно възникнало трудово правоотношение за жалбоподателя с “Данова ФМ “ ООД, то не е

било налице валидно осигурително такова.

Решаващия орган е достигнал до правилния извод, че наличието на трудово правоотношение не е достатъчно, за да възникне осигурително правоотношение и произтичащите от него права на обезщетение. Не е достатъчно лицето да има валидно възникнало трудово правоотношение, а следва реално да осъществява трудова дейност въз основа на това правоотношение. В този смисъл е практиката на ВАС./Решение №211/08.01.2016 г. на ВАС по адм.д. №3681/2015 г., VI отд.; Решение №15694/22.12.2014г. на ВАС, по адм.д. №10361/2014 г. VI отд.; Решение №7164/16.06.2015 г. на ВАС, по адм.д. №9940/2014 г. VI отд./ Според съда, заличаването на данните в резултат от извършена контролна проверка за която е издадено Предписание ЗД-21-02111129/17.12.25г. Предшестваша издаването на процесното разпореждане, обжалвано по административен ред правилно е било преценено от страна на органа като релевантен факт относно липсата на осигуряване на лицето по смисъла на КСО. В този смисъл, съдът намира за неоснователни твърденията на жалбоподателя, че административният орган не е взел предвид и не е съобразил всички относими факти по спора при преценка правото на жалбоподателя на парично обезщетение за безработица.

Административният орган е приложил правилно процесните разпоредби посочени в решението и разпореждането Затова настоящият състав намира, че административния акт, предмет на съдебен контрол е издаден при наличие на посочените в закона материални предпоставки и съответства на относимите правни норми.

При осъществения съдебен контрол не се констатира отменителни основания по чл. 146, т. 4 от АПК.

С оглед на изложеното, с обжалваното решение правилно е потвърдено горепосоченото разпореждане на длъжностно лице касаещо отказ за отпускане на ПОБ.

При този изход от спора ответната страна има право на разноски. Същите са поискани своевременно от участвалия по делото процесуален представител.

На основание чл. 143, ал. 4 от АПК, в полза на ответника следва да се присъдят съдебни разноски за юрисконсултско възнаграждение. Същите се определят по реда на чл. 24 от Наредбата за правна помощ и се присъждат в размер на 50 евро.

С тези мотиви, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. Д. Д. срещу Решение № 1040-21-131 от 20.02.2026 г. на директора на ТП на НОИ – С. град, с което е отхвърлена жалбата му срещу Разпореждане №214-00-17391-5 от 21.01.26г. издадено от упълномощено лице за ръководител на осигуряването за безработица при ТП на НОИ – С. град, с което на основание чл. 54ж, ал. 1 е отказано отпускане на парично обезщетение за безработица по чл. 54 от КСО.

ОСЪЖДА К. Д. Д. да заплати на Териториално поделение НОИ – С. град съдебни разноси в размер на 50 евро.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред ВАС.